

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 48

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤ. 10

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤ. 10

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρχ. 12, προπληρωτὰ κατ' ἔξαμηνίαν, διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτὰ κατ' ἔτος.
Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 21 Δεκεμβρίου 1875.

ΤΡΙΑΝΔΡΟΛΟΓΙΟΝ

Α. Κομμουνδοῦρος.

Ὅτε πανέγχαθος ὢν ὁ κ. Κομμουνδοῦρος ἤθελεν εἶναι βεβαίως ὁ ἄριστος κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ὀφθαλμοῦ, ἂν ἦτο καὶ παντοδύναμος.

Λέγοντες παντοδύναμος δὲν ἐννοοῦμεν ἔχων τὴν ἀδειαν νὰ διαθέτῃ εἰς ἀγαθοεργίας τὴν πτωχὴν πρόσδοτον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ νὰ διατέσῃ εἰς τοὺς κλασικοὺς ἡμῶν βύακας νὰ κυλίωσι γάλα ἀντὶ ὕδατος, τὰς κούβας νὰ παρέχωσιν ἀρτοκάρπους καὶ τοὺς στάχεις νὰ ἀριμάζωσιν ἄνευ ἰδρώτος.

Πολλάκις ἐφαντάσθημεν τὸν ἡμέτερον πρωθυπουργὸν φέροντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀντὶ τοῦ φραγκικοῦ κυλίνδρου τὸν στέφανον τοῦ μεγάλου Πανδῆ, καὶ προσκαλοῦντα πάντας τοὺς γηγενεῖς εἰς διηνεκὲς συμπόσιον, ἐν ᾧ οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ ἀντίπαλοι καὶ οἱ ὕβρισαντες ἢ ὀπωσθήποτε λυπησαντες αὐτὸν κατεῖχον τὰς καλλιτέρας θέσεις καὶ ἐλάμβανον διπλὴν μερίδα ὡς οἱ ἦρωες τοῦ Ὀμήρου.

Ἄλλοτε πάλιν εἶδαμεν αὐτὸν ἐνδονεῖρῳ μεταμορφούμενον εἰς γυναῖκα, τὴν καλὴν Ἐφεσίαν Ἀρτέμιδα, σφίγγουσαν τοὺς ἑκατὸν αὐτῆς μαστοὺς καὶ γαλουχοῦσαν ὀλοκλήρον τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἄν δὲ ἀπὸ μυθολογικοῦ μετετρέπετο τὸ ὄνειρον ἡμῶν εἰς χριστιανικόν, ἐβλέπομεν τὸν κ. Κομμουνδοῦρον φέροντα κουκούλιον ἐλεοδότου μεσαιωνικοῦ τινος κοινοβίου, ἰστάμενον περὶ δυσμᾶς ἡλίου παρὰ τὴν πόλιν τῆς Μονῆς, καὶ διανέμοντα ἀκουράστως διὰ γιγαντιαίου κοχλιαρίου τὸ

περιεχόμενον τῆς ἐλεήμονος χύτρας εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν συνωθούμενους χωλοὺς, ἐλεφαντιῶντας, Παγκράτας, φαυλοβίους, Θεοδώρους, βλάκας καὶ Τζιθανοπούλους.

Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν διήρκει τὸ ὄνειρον, κατὰ τὸ ὅποιον ἐγαλοῦρδον οἱ ποταμοὶ καὶ ἐχρῶσιζον ἀκαλλιέργητοι οἱ στάχεις, μικρὰ ἐφαίνετο ἡμῖν ἡ ζῆλια ἂν ἀπέσπα ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργὸς τὸν κ. Τζιθανόπουλον ἀπὸ τοῦ πατρῷου ἀρότρου καὶ ἀνεδείκνυεν αὐτὸν καθηγητὴν τῆς ἱστορίας, ἵνα διδάξῃ τὴν νεολαίαν ὅτι σκοπὸς τοῦ ἀεροστάτου εἶναι ἐν' ἀνέλιθῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν αἰθέρα, ὅπως ἐξέτασῃ ΕἰΓΥΤΕΡΟΝ τὰ οὐράνια συστήματα.* Ὅταν ὅμως ἐξυπνοῦντες ἐσυλλογιζόμεθα ὅτι τὰ ἐννέα δέκατα τῆς Ἑλλάδος εἶναι χέρσος, οἱ δὲ ἡμέτεροι ποταμοὶ ἀντὶ γάλακτος κυλίωσι τὸ μὲν θέρος κονιορτὸν, τὸν δὲ χειμῶνα μεταβαλλόμενοι εἰς χειμάρρους πνίγουσι τοὺς ἀνθρώπους δι' ἑλληψιν γεφυρῶν, τότε τῇ ἀληθείᾳ εὕρισκομεν τὴν δι' ἀεροστάτου ἐγγυτέραν ἐξέτασιν τῶν οὐρανίων συστημάτων ὀπωσοῦν ἀκριβοπληρωθείσαν.

Καὶ ἄνευ ὅμως τῆς παντοδυναμίας, ἂν ἄλλην τινα ὑπεράνθρωπον ιδιότητα συνήνου εἰς τὸ πανάγαθον αὐτοῦ ὁ κ. Κομμουνδοῦρος, τὴν τοῦ πανταχοῦ παρόντος, νομίζομεν ὅτι αὕτη ἤθελεν ἀρκέσει πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἔθνους. Ἄφοῦ δὲν δύναται νὰ ἴδῃ δάκρυον χωρὶς νὰ τὸ σπογγίσῃ, οὐδὲ ἀνοικτὸν στόμα χωρὶς νὰ τὸ γεμίσῃ, ἢ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἀκατάπαυστος ὀπτασία λιμοκτονούντων συνταξιούχων καὶ δεκατιζομένων γεωργῶν ἤθελε συγκινήσει καὶ αὕτη τὴν ἀγαθὴν καρδίαν του. Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς τοιαύτης συγκινήσεως ἤθελεν ἐνθυμηθῆ, ὅτι ἂν οἱ περικυκλῶντες αὐτὸν Τζιθανόπουλοι τοποθετοῦσι τὴν

* Πολιτικῆς Φιλοσοφίας, ὑπὸ Πυκράτους Τζιθανοπούλου ἐν τῇ προλόγῳ Σελ. Ε' στίχ. 26, αὐτολεῖ.

ακμήντων Φοινίκων εις τὸν μεσημέριον ἢ προτίθενται νὰ προσγγίσωσιν εἰς τοὺς ἀστέρους δι' ἀεροστάτων, αἱ ἐλλείψεις αὐτῶν, αἱ καθιστώσας αὐτοὺς λίαν ἀκαταλλήλους καθηγητάς ἢ καὶ δημοδιδασκάλους, οὐδόλωσ τοὺς ἐμποδίζουσι νὰ κερδίσωσιν ἐν τῷ αὐτῶν ἀξίον αὐτῶν διακρίνοντες ὡς ζυλοσχίσται ἢ ἀχθοφόροι.

Ἄλλὰ καὶ ἀπαράλλακτον ὅπως εἶναι ἂν παραδεχθῶμεν ὡς κάλλιστον κυβερνήτην τὸν κ. Κουμουνοῦρον, τὸ σύστημα αὐτοῦ πάλιν ἔχει καὶ διὰ τοὺς ἐξ αὐτοῦ τρεφόμενους τοῦτο τὸ κακόν, ὅτι ἀδύνατον εἶναι ἐπὶ πολὺ νὰ διακρίσῃ. Ἄν καθημερινῶς προσβιάζονται ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς τάξεως τοῦ ἐργαζομένου εἰς τὴν τοῦ ἀργοῦ, ὁ καιρὸς δὲν εἶναι μακρὰν ὅτε οἱ προσβιαζόμενοι θέλουσι συναποθάνει τῆς πείνης μετὰ τῶν πρὶν τρεφόντων αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἐκχερσωθέντων ἀγρῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄδικον βεβήαις ἤθελεν εἶναι ὀλοκλήρον τῆς τοιαύτης καταστάσεως τὴν εὐθύναν νὰ ἐπιβρίψωμεν εἰς τὸν σήμερον πρωθυπουργόν. Ἄλλ' ἂν εἰς τὰς γινόμενας κομματικὰς σπατάλας ἔχει ὁ κ. Βούλγαρης τὴν μερίδα τοῦ λύκου, ἢ μερὶς τοῦ λέοντος ἀνήκει ἀναντιρρήτως εἰς τὸν κ. Κουμουνοῦρον.

Ἄληθές εἶναι ὅτι εἰς γενικὴν ταύτην διανομὴν ἓνα μόνον ἄνθρωπον ἐλησμόνησαν ὁ κ. Κουμουνοῦρος, τὸν ἑαυτὸν τοῦ. Ἐνεκα τούτου θαυμάζομεν καὶ ἀγαπῶμεν αὐτὸν ὡς ἰδιώτην ὁσηδῶς καὶ ἂν ἦναι ἢ ἔνεκα τούτου προσωπικῆς ἡμῶν συμπάθειαι, βαρὺ ὅπως ἄποθαινει τὸ θέαμα ὀλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος μεταβαλλομένης εἰς λιθάδιον κομματικῆς κτηνοτροφίας.

Τὰ κτήνη του ταῦτα, τὰ νεμβόμενα ἀσυνειδήτως καὶ τῆς παροῦσης καὶ τῆς μελλούσης γενεᾶς τὴν συγκομιδὴν, νομίζομεν ὅτι ἕκαστος ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ κυνηγήσῃ ὅπου καὶ ἀντὰ ἀπαντᾷ, μέχρις οὐ ἀναγκασθῶσιν ἢ νὰ ζευθῶσιν εἰς τὸ ἄροτρον, ἢ ἐπιβαίνοντα τῶν ἀεροστάτων τοῦ κ. Τζιθανοπούλου νὰ ζητήσωσιν οὐ μόνον τὴν «ἐγγυτέραν» ἐξέτασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰς ἄλλα μακρὰν ἡμῶν οὐράνια συστήματα.

Ὅφαιλοντες ἤδη νὰ εἰπωμέν τι καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν, δι' ὧν ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἠθέλησε κατὰ καιροῦ νὰ διακρίνῃ τὸ κόμμα αὐτοῦ ἀπὸ τῶν λοιπῶν, εὐρισκόμεθα εἰς μεγίστην ἀληθῶς ἀμηχανίαν. Ὡς τοῦ ταμείου τὰς θύρας ἀνοίγει εἰς ὅλους τοὺς πεινῶντας, οὕτω καὶ τῆς διανοίας του τὰς ἀγκάλας τείνει προθύμως εἰς πᾶσαν ἰδέαν. Αἱ πεποιθήσεις αὐτοῦ τῆς ἐσπέρας εἶναι τὸ προτὶν τῶν συνδιαλέξεων ἢ ἀναγνώσεων τῆς πρωίας. Ἐπὶ δὲ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ σημαίας τοσαύτας ἤδη ἀνέγραψεν ἀρχὰς «ἀποκέντρωσιν», «πῆρ καὶ σίδηρον», «ἐκλογικὴν μονοψήφιαν», «ἐπέκτασιν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως», «κατάργησιν βασιλικῶν προνομίων» καὶ ἄλλα τόσα, ὥστε τὰ συγχρόμενα γράμματα τῶν διαδοχικῶν τούτων ἐπιγραφῶν κατήνησαν ἤδη ν' ἀποτελῶσιν ἀντὶ ἐπιγραφῆς λαβύρινθον γραμμῶν ἄνευ σημασίας.

Τοῦ δὲ «Ἀσμοδαίου» ἡ ἰδέα περὶ τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν τοῦ κ. Κουμουνοῦρου εἶναι ἡ ἀκόλουθος. Οἱ Ἄγγλοι ἐν μόνον ἔχουσι ἐθνικὸν φαγητὸν, τὸ ὅποιον πλού-

σιοι καὶ πένητες τρώγουσι καὶ ἀγαπῶσι, τὸ ὅπτιον κρέας πρὸς ἐπίδειξιν ὁμοῦ τοῦ γάλλου μαγειροῦ των καὶ ἀποφυγὴν τῆς μονοτονίας, στολίζουσι πολλὰς τὰς τραπέζας αὐτῶν καὶ διὰ πλακούντων καὶ καρυκευμάτων προωρισμένων νὰ εὐφραίνωσι μόνους τοὺς ὀφθαλμούς. Ἀπαρκλάκτως καὶ ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἐπιδεικνύει κατὰ καιροῦς εὐρωπαϊκὰς θεωρίας καὶ ἰδέας, κατ' οὐσίαν ὅμως εἰς μίαν μόνην νεοελληνικὴν εἶναι ἀφωσιωμένος ἕσονται Ἄγγλοι εἰς τὸ βρομίον, τὴν ἀξίωσιν τοῦ κόμματος αὐτοῦ δι' ἀγαθοεργιῶν.

Τὸ ἀνωτέρω ἐγράψαμεν πεποιθότες ὅτι οὐδόλωσ δύνανται νὰ δυσχεραστῶσιν ἢ νὰ βλάψωσι τὸν κ. Κουμουνοῦρον. Περιηγούμενος τὴν ἄνω Αἴγυπτον ὁ «Ἀσμοδαῖος» ἀπῆλθῆσέ ποτε Ἀβυσινοὺς ἔχοντα ἡμέραν ἵπποπόταμον ἐν ὑπερηγάπῃ ἐπὶ τοῦ δέρματος τοῦ ζώου εἶχε ζωγραφίσει ὁ αὐτόχθων κύκλον καὶ ἐγυμνάζετο ἐπ' αὐτοῦ εἰς σκοποβολῆν, βέβαιος ὢν ὅτι τὰ βέλη του οὐδένα ἐπροξέουν εἰς αὐτὸ πόνον ἢ ζῆμιαν.

Πρὸς τοιοῦτον παχύδερμον ἀφομοιοῦμεν οὐχὶ τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἀλλὰ τὸ νεοελληνικὸν κοινόν, τὸ ὑπ' οὐδενὸς βέλους ἀγριούμενον ἢ ταραττόμενον. Καὶ διὰ τοῦτο ἢ παρ' ἡμῖν δημοσιογραφία ἔχει μὲν πολλὰ δυσάρεστα, ἀλλὰ τοῦτο τοῦλάχιστον τὸ καλόν, ὅτι δύναται τις περὶ παντὸς πολιτικοῦ ἀνδρὸς, ἔστω καὶ φίλου του, νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν χωρὶς φόβον νὰ τὸν δυσφημίσῃ.

θ.

Ὁ κ. Συντάκτης τῆς «Ἐκλεκτικῆς», μὴ ἀρεσκόμενος εἰς τὰς λέξεις διπλοῦς νομισματικῶς γνῶμων ἢ διπλῆ νομισματικὴ βάση, δι' ὧν μεταφράζεται παρ' ἡμῖν τὸ double étalon, προτείνει ἀντ' αὐτῶν τὴν λέξιν κήλων, σημαίνουσαν παρὰ τοῖς προγόνοις ἡμῶν τὸν ἄβρεια τῆς φορβάδος ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι, ἂν οὕτως ἔχη, πρέπει νὰ προτιμηθῇ ὡς συνηθεστέρα ἢ λέξις ἐπιβήτωρ.

Ἀγαθὸς πατριώτης ἀναγινώσκων εἰς τεργεσταίαν ἐφημερίδα τὴν φράσιν «Ἐσχάτως ἔγειρε πάλιν λόγος ἐν Μασσαλίᾳ περὶ τῆς μεταλλευτικῆς ἐταιρίας ὁ Περικλῆς» ἀνέκραξε μετὰ θυμοῦ, «Αὐτοὶ οἱ Φράγκοι, ἢ παραμικρὰ ληστεία δὲν ἐμπορεῖ νὰ συμβῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα» χωρὶς νὰ τὴν μυρισθοῦν καὶ νὰ τὴν τυμπανίσουν. Μὴ δὲν ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὸν Τρόπμαν;

**

Ἐφιαλτῶν Ἐφιάλται.

Εἰς παρελθόν ἡμῶν φύλλον ἀναφέρομεν ὡς σημεῖον τῆς ὑλικῆς ἡμῶν προόδου, ὅτι σήμερον μετὰ τὸ θέατρον εὐρίσκει τις ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τῶν ξενοδοχείων παρατεθειμένα χειρομήρια ἀντὶ τῶν πρὶν κοιμηθέντων ὑπηρετῶν. Ὁ μὴ ἀρκοῦμενος εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δύναιται νὰ ρίψῃ τὸ βλέμμα καὶ εἰς τὰ ὑαλῖα τῶν ἀμαξῶν τοῦ σιδηροδρόμου, ἅτινα φέροντα ἐγκεχραγμένα πλεῖστα ὠραία ὄνοματα, «Μαρία» «Ἐλένα» «Φροσένας» καὶ ἄλλα, ἀποδεικνύουσιν ὅτι πλὴν τῶν χειρομηρίων ἐπληθύνθησαν παρ' ἡμῶν ἐσχάτως καὶ αἱ ἀδαμαντοφόροι νόμοι.

••

Κατὰ τὴν προχθὲς εὐεργετικὴν ἐν τῷ θεάτρῳ παράστασιν, αἱ κερία Λούτσιρ καὶ Σορράντη, ἐκθαμβοὶ μείνανσι πρὸ τοῦ ὄγκου καὶ πρὸ πάντων τῆς ποιότητος τῶν ἐξ Ἑλ. Εἰρήνης νεοελληνικῶν ἀνθοδεσμῶν, ἐσκέφθησαν ἐπιτεταμένως ἀγορεύσει τέσσαρες αἰγας, τὰς ὁποίας προτίθενται νὰ τρέψωσιν ἀποκλειστικῶς διὰ τοῦ ριπτομένου ἐπὶ τῆς σκηνῆς χορταρίου.

••

Σπραξικάρδιον τῷ ὄντι παράπονον ἐξέφυγεν ἐν τῷ παρασκηνίῳ ἐκ τῶν χειλέων ὠραίας τινος ἀοιδοῦ τοῦ χοροῦ, καθ' ἣν στιγμὴν κατέπιπτον σωρηδὸν πρὸ τῶν ποδῶν τῆς κ. Σορράντη αἱ περιστεραι, «Αὐτὰ τὰ πιπίνια δὲν τὰ ἐξήριπτον κάλλιον εἰς ἐμὲ, ὅπου ἐξεύρω νὰ τὰ μαδῶ.»

KIBΩΤION

Ἄσμοδαϊε,

Ὁ Κύριος Κορέσιος ἔγραψε κἀτι τί περὶ ἐκείνου τοῦ μέρους τοῦ νέου βουλευτηρίου, ὅπερ ἐκφράζεται διὰ τοῦ ἐπιθέτου «ἀναγκαῖον», μεταμφυχομένου εἰς οὐσιαστικόν. Εἶπε λοιπὸν, ὅτι τὰ πρὸς βελτίωσιν τούτου ἔξοδα οὐδὲ δικαιολογίας χρῆζουσιν, ἀφοῦ τὸ ὄνομα τοῦ πράγματος τὰ δικαιολογεῖ ἀρκούντως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν δισταζόμενά προσθέσωμεν ὅτι οὔτε τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν πεζοδρομίων ἐξοδευόμενα χρῆζουσι δικαιολογίας, διότι τίς ἀρνείται ὅτι τὰ ἐν Ἀθήναις πεζοδρόμια δὲν εἶνε ἀναγκαῖα;

Εὐπειθέστατος

Κατερ. Μ. Ἀγγορογιάννης.

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΕΚ ΤΩΝ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΝ ΤΟΥ ΕΚ ΣΥΡΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ Κ. ΜΠΟΓΜΠΟΥΛΗ.

Ὁ προσδιορισμὸς τῶν πράξεων τοῦ ὑπουργείου τοῦ Βούλγαρη, Κύριοι, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ σπουδαίως, διότι πᾶσα πράξις τοῦ κ. Βούλγαρη εἶναι προσδιορισμέ-

νη, καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν πράξεων πρέπει πάντοτε ἐκ τῶν προτέρων νὰ ᾖ προσδιορισμένος.

—Ἡ διπλῆ μονὰς εἶνε ἡ βᾶσις τοῦ νομισματικοῦ συστήματος, ἥτις εἶνε ὁμοία τῆς μονῆς μονάδος· διότι διὰ τὰ κυκλοφοροῦντα νομίσματα ἔχουν τὴν ἀξίαν των· ἡ κυκλοφορία τῶν νομισμάτων τῆς μονῆς μονάδος, κύριοι εἶνε ἀξιόλογος, διότι καὶ ἡσπάντοικα καὶ ἡ Κοζίνα καὶ τὸ πεντόφραγκον ἀπὸ τὴν μονάδα παράγονται. Ὅσα δὲ εἶνε τῆς διπλῆς μονάδος ἀνήκουσιν εἰς τὸν χρυσὸν καὶ πρέπει, κύριοι, νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς μίαν κυκλοφορίαν νομίσματος διὰ νὰ διευκολύνεται τὸ ἐμπόριον. Εἰς τοῦτα εἶνε σύμφωνα καὶ ὁ ἐκ Σύρου βουλευτῆς κ. Σούτσος.»

ΚΡΙΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Ῥωμαῖος. Τὸν ξεῦρετς τὸν Κατσικόπουλον τί πράγμα εἶναι; Ἥμποραὶ νὰ γελάσῃ σαράντα ἑβραῖους!

==

Μπόμπουλης. Τὸ νόμισμα ἔχει τὴν ἀξίαν εἰς τὸ βᾶρος του καὶ ὄχι εἰς τὸ σχῆμά του.

ΚΛΑΔΟΜΟΙΡΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΙΑΝΝΗΣ. Τί κακὸ θὰ πάθαινε τάχα ἡ δόλια πατρίδα, ἂν αὐτοὶ οἱ λεγόμενοι κομματάρχαις ἐσυμφωνοῦσαν νὰ κάμουν ὄλοι μαζῇ εἰς ταῖς σημεριναῖς περιστάσεις ἕνα ὑπουργεῖο γνωστικὸ, δυνατὸ, στερωμένο, τόσο ὥστε νὰ πιστέψῃ μία φορὰ καὶ ὁ ἀπ' ἔξω κόσμος πῶς ἔχομε τέλος πάντων μία κυβέρνησι ἑλληνικὴ, καὶ ὄχι Ῥωμαϊκὴ;

ΚΩΣΤΑΣ. Τί κακὸ θὰ πάθαινε! Θὰ ἔχανε τὰ κομμάτια της.

ΙΑΝΝΗΣ. Καλὰ λές· αὐτὸ δὲν τὸ συλλογίσθηκα. Καλῆτερα λοιπὸν καθὼς εἶναι κομματιασμένη.

ΚΩΣΤΑΣ. Ἐξέχασες πῶς οἱ ἕνα, δύο δημοκράταις μας θὰν τοὺς εὕρισκαν μαζευμένους, καὶ θὰν τοὺς ἔβρηναν κουδᾶρι χάρμου ὄλους μαζῇ;

ΙΑΝΝΗΣ. Χὰ, χὰ, χὰ!

ΚΩΣΤΑΣ. Τί γελάς;

ΙΑΝΝΗΣ. Πῶς πιστεύεις πῶς πιστεύω πῶς μὲ πιστεύεις!

ΚΑ. ΓΕΛ.

Ἰπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣΙΑΣ.